

Co když

Vlasta Redl

Ještě mě studí slzy na líci
Co naposledy pro mě vyplakala
Než zas odešla kamsi za kýmsi
Nad kým prý se ještě slitovala

To ale nade mnou se Bůh smiloval
Když mi nechal její slzy na rameni
Teď můžu chodit řádně povýšen
po světě kde lásky pro mě není

Jistě není, nebylo a nemá být
Ani beznadějí a už vůbec ne bída
A srdce na dlaních netlučou a nevábí
Jsou tak stejná až darmo to střídat
To asi obejmout vítr je skoro víc
Vylést do korun a nechat se houpat
V lese hladit kůru borovic,
Co když .. je jen hloupá

Ještě mě budí ze sna obrázky
Co na kůži mi nechty napínala
Šrámy ve tváři od něžné pomlázky
Kterou mi hvězdy zhasínala
A slunce nemá důvod vycházet
Tak se fláká kdesi za horama
Já po tmě šmátrám pod svícnem

Co když... je taky sama...

Tak už to dopij putovní příteli
Popojedem dolinami
Napříč obilím, kaktusy a svízeli
Spávat na kopci slámy
Kam až nás dovedou tahací provázky
Necháme otisk bosé nohy čaroděje
Budeš mě učit zpívat bez lásky
Co když... se směje...